

Hersigt man havde haft med Loven, thi en Ligning paa egentlige Luxusheste vilde nu have mindre af betydning end i sin Tid, og de Fordringer, der nu stilles til Skatten, vilde paa ingen Maade fyldestgøres derved. Derfor har Skatten naturligt faaet den Udvidelse, at man har maattet betragte Luxushestene som tjenende noget. Andet end den egentlige Luxus, nemlig hele Personbefordringen. Vil man derfor virkelig, at der gennem denne Skat skulde indkomme et tilstrækkeligt Beløb, selv om man derved kun ser hen til Fødsels- og Pleiestiftelsens Tarv, saa vil man ikke kunne blive staaende ved det, om det forekom mig, at den ærede sidste Taler antydede i Begyndelsen af sit Foredrag, som det Rigtige, nemlig ogsaa fremdeles kun lade de egentlige Luxusheste være Skattens Gjenstand. (Udbrydelse af Broberg). Ja i Slutningen af det ærede Medlems Foredrag anviste han ganske vist en anden Udvei. Han sagde nemlig, at det Rigtige vilde være, at Kommunen skulde uden en saadan Skat give det Beløb til Fødsels- og Pleiestiftelsen, som der her er Tale om, eller rettere: et endnu større, som man da skulde tage fra det Sted, hvorfra man tager dem til at dække de øvrige Udgifter, der ere nødvendige, og som ikke kunne lignedes paa ganske bestemte Gjenstande, nemlig fra Indkomstskatten; om der blev en lille Brøk af en Procent mer eller mindre, gjorde jo intet. Men jeg vil strax hertil gjøre den Indvending, at denne Udvei næppe kan følges, thi Indkomstskatten kan nu kun opkræves med 3 %, og allerede i flere Aar er den bleven benyttet i denne Udstrækning, og det staaar jo ikke i Kommunens Magt at lægge 1% til. Det er vanskeligt nok med den nuværende Procent at fyldestgøre de Krav, der skulde fyldestgøres, og end vanskeligere bliver det, naar der henvises andre Krav til der at søge Fyldestgørelse, saa længe man ikke med det Samme har en Udvei til at forhøje den Procent, hvormed Indkomstskatten kan opkræves. Det ærede Medlem gjorde dernæst den Indvending, at Skatten vilde blive opkrævet med et for stort Beløb, og han opstillede i den Anledning et Regnestykke, som jeg ikke kan forriigere. Det er mig kun bekendt, at det Udvalg, der i sin Tid var nedsat, har gjort sig al mulig Umage for at danne sig et Skøn over, hvilket Beløb der vilde komme ud af en Hesteskatt, lignet paa den Maade som angivet i Lovforslaget, men at man ikke var i Stand til at opstille noget Beløb, som man med Tillid kunde slutte sig til; det vilde man kun kunne ved at anstille Undersøgelser, der fordrede vidtløftige Forarbejder, og jeg tillader mig derfor at tro,

at det Regnestykke, det ærede Medlem opstillede, ikke egentlig kan være af anden Bestaafenhed end et Skøn. Det er klart nok, at naar man siger: i den gamle By opkræves der saa og saa Meget, og i den ny By vil der vistnok blive opkrævet ligesaa Meget, saa er man inde paa et Skøn, og jeg skal derfor hverken benegte eller bekræfte, hvad det ærede Medlem i den Henseende sagde. Men det ærede Medlems Hovedindvending var vistnok rettet imod, at Lovforslaget gaar ud paa, at der for Sporvognshestene skal betales Skat. Han forte dog et indirekte Forsvar derfor, der paa en Maade kunde sige, at det dog var rigtigt. Han sagde nemlig, at Droskeheste og andre, der kun kunne transportere saa Personer, blev endnu uheldigere stillede; men han mente dog, at det ligesom var en Urret at lade Sporvognshestene komme med ind under Skatten. Det kan jeg nu ikke se, og jeg har heller ikke af det ærede Medlem egentlig hørt nogen Grund imod, at en saadan Beskatning fandt Sted; thi vil man have Personbefordringen med, er det dog utvivlsomt ligesaa rigtigt at tage de Heste, der trække Vogne, der kunne optage flere Personer, paa Spor, som det er at tage de Heste, der kun kunne trække et mindre Antal Personer paa Brostenene. Det forekommer mig ganske vist, at denne Indvending imod at tage Sporvognshestene med i det Hele taget maa falde til Jorden; der kan vist ingen Vægt lægges derpaa. Det ærede Medlem anførte desuden en Anke imod den Maade, hvorpaa man behandlede de Aktieselskaber, der drive Sporvognskjørsel, idet man jo ikke alene vilde have de Heste beskattede, der var opstaldede paa Byens Grund, men ogsaa dem, der stod i Stald udenfor. Dertil vil jeg imidlertid svare, at saa snart man tager de virkelige Forhold for Die, maa man dog finde, at det vilde være latterligt, om man beskattede de Sporvognsheste, der ere opstaldede paa Nørrebro, paa Blegdamsveien og andre Steder paa Byens Grund, medens man fritog et andet Selskabs Heste, der udførte samme Arbejde paa det samme Omraade, kun fordi det havde lagt sine Stalde udenfor Byens Grund, uden at de derfor vare i længere Afstand fra Byens Centrum, f. Ex. Frederiksberg Allé eller et andet saadant Sted. Der er jo dog egentlig ikke nogen Grund til, at saadanne Heste, der udføre et Arbejde, der forøvrigt er ganske i Lighed med det, som andre beskattede Heste udføre, skulde fritages for Skatten, fordi deres Stalde ikke ligge paa Byens Grund. Naar det ærede Medlem mener, at der ved Lovens Gjennemførelse vilde komme mange barokke Ting frem, saa veed jeg egentlig ikke, hvad